

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.08.2021 r organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty, wskazując, że podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika, który orzekł, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, a daty niezdolności nie da się ustalić. W 10 – leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę i jednocześnie przed powstaniem niezdolności tj. w okresie 27.04.2011 – 26.04.2021 r na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych nie udowodnił żadnego okresu ubezpieczenia./decyzja w aktach ZUS/

We wniesionym odwołaniu wnioskodawca wskazał, że częściowo spełnia i nie spełnia warunków do renty, podnosząc, że jest i był niezdolny do pracy, a nie ma wymaganego okresu składkowego, bo pogarszał się jego stan zdrowia. / odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, podnosząc, że wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej. (odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2021 roku S. G. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy/wniosek z zał. – akta ZUS/

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 21 maja 2021 r wskazał, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, a daty tej niezdolności nie da się ustalić. Orzeczenie zawierało pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS oraz skutkach jego niewniesienia. Wnioskodawca potwierdził odbiór orzeczenia w dniu 29 maja 2021 r.

/orzeczenie lekarza orzecznika ZUS- w aktach rentowych – k. 10, potwierdzenie odbioru – k.11/

Wnioskodawca nie złożył sprzeciwu do komisji lekarskiej.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 2a. i 2b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016/887 j.t.) od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

Stosownie do treści art. 477⁹§ 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawca nie wyczerpał trybu przewidzianego w art.14 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie wniósł w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia sprzeciwu od orzeczenia

lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej organu rentowego, a odwołanie to jest oparte na podnoszeniu tego, że do stwierdzenia prawa do świadczenia wystarczająca jest stwierdzenie niezdolności do pracy.

Wniesienie odwołania od decyzji ZUS opartego wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, przy braku sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS, powoduje odrzucenie tegoż odwołania i eliminuje możliwość przeniesienia sporu na drogę sądową. /por. w tym zakresie wyrok S.A. w Katowicach z dnia 6.11.2007 r, III AUa 328/07, Lex nr 399971, uchwała SN z dnia 15 marca 2006 r, II UZP 17/05, OSNP 2006/15 – 16/245/.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.